

ZOMAAAR MENSEN

Peter Koper

www.gopher.nl

Nina

Al lang bekijkt Nina samen met Jos van makelaarskantoor 'Wanneer' het ene huis na het andere. Ze zoekt een huis waar ze ongestoord kan werken zonder anderen lastig te vallen. Ze wil een praktijk als psychotherapeut beginnen. Uit ervaring weet ze dat mensen bij een catharsis in staat zijn heel hard te schreeuwen. Soms worden ze agressief, slaan hard met vuisten op kussens onder het uiten van ongekuiste taal. Dat moeten ze vrij kunnen doen zonder het gevoel te hebben anderen te storen.

Ze heeft heel veel huizen bekeken, maar geen lijkt geschikt. Ze stelt hoge eisen, een huis met twee werkkamers. Twee onder één kap is uitgesloten: te gehorig. Een rijtjeshuis komt niet in aanmerking: vloeren zijn doorverbonden. Een ander huis blijkt niet goed geïsoleerd of te klein. Ze wil een huis in het centrum van de stad op loopafstand van het station. Jos vindt haar eisen te hoog. Nina wil geen enkele van haar voorwaarden laten vallen. Ze kan nu beter geduld oefenen dan te vroeg beslissen. Dat kan haar later opbreken. Ze is net niet de wanhoop van Jos, wel een lastige klant.

Tijdens haar zoektocht wijst een vriendin haar op een pand in een dwarsstraat. Een huis in staat van casco lijkt te voldoen aan haar eisen. Er zal stevig geklust moeten worden. Ze belt Jos om te gaan kijken. Hij vindt het niet geschikt. Nina zet door, snuift en kijkt en kijkt, loopt rond, naar boven en weer terug en zegt: "Dit is het huis is waar ik naar zoek. Ik zie precies hoe het gaat worden." Jos haalt zijn schouders op: "Het is jouw beslissing." Na de renovatie en aanpassing geeft Jos toe, dat Nina een voortreffelijke keuze gemaakt heeft.

Wat later komt ze Alph tegen op een cursus; wederzijdse aantrekkingskracht is verwarrend en sterk. Waar de een is, is de ander. Na de cursus gaan ze met hun contact door tot het tot Nina doordringt dat Alph geen verantwoordelijkheid neemt voor wat hij in haar losmaakt en er niets tegenover stelt. Haar sprankelende intellectuele kant boeit hem; haar gevoel verstaat hij niet. Beter: hij dringt tot haar door en handhaaft een sterke muur om zichzelf. Van zijn binnenkant ziet ze niets. Bij Nina geldt: alles of niets. Ze krijgt niet alles en dus is het contact over. Alph is boos, begrijpt niet wat hij verkeerd heeft gedaan. Praten heeft voor Nina geen zin meer. Punt, amen, uit.

Jan, getuige van hun ontluikende liefde, vraagt hoe het tussen hen gaat. Nina wil geen antwoord geven, ze kent Jan te weinig. Hij schakelt handig over en vertelt dat hij veel heeft gehad aan de cursus en vraagt of dat voor haar ook zo is. Nina wil niet toegeven dat de inhoud van de cursus aan haar voorbijgegaan is. Uiteindelijk zegt ze dat het tussen haar en Alph uit is, waarom en dat het oplucht. Ze is boos op Alph, noemt hem een impotente klootzak, maar geeft ook toe dat zij zich als een assepoester gedragen heeft. “Dat overkomt me geen tweede keer,” roept ze uit, “bij mij naar binnen laten kijken en niets terugkrijgen. Te laat ben ik boos geworden.”

Na twee dagen belt Jan opnieuw: “Mag ik reageren op het uithalen naar Alph?” Nina heeft geen bezwaar. Jan wil het met een vraag doen. “Ik vraag me af,” zegt Jan, “of dit de eerste keer is dat je met een dubbele agenda hebt gewerkt: eerst je charme etaleren en daarna boos worden als de ander er gebruik van maakt”. Nina schrikt en zegt erover na te willen denken. Zo heeft ze er niet naar gekeken.

Het kost haar moeite om het toe te geven. Ze mag Alph niets verwijten; zelf heeft ze de geesten opgeroepen die ze naderhand niet meer kon bezweren.

Na dit telefoongesprek is ze lang stil en denkt ze aan de ruzie met Jan, een jaar of zes geleden. De reden van die ruzie lijkt veel op die met Alph.

Jan had haar verweten dat ze zelf de oorzaak was van de verwijdering tussen hem en haar en dat wilde ze niet horen.

Nu krijgt ze hetzelfde in een vraag voorgeschoteld. Zonder dat er iemand in de buurt is, kleurt haar hoofd zo rood als een kreeft. Ze schaamt zich over zichzelf en het gemak waarmee ze een ander beschuldigt van een fout die in haar zelf zit. Zij loopt te hard van stapel, wekt verwachtingen en is boos als anderen daarop ingaan.

Alph en Jan heeft ze nooit gebeld om excuses aan te bieden. Ze durft niet toe te geven dat ze onrechtvaardig geoordeeld heeft. Voortaan is ze dubbel op haar hoede in de omgang met aantrekkelijke mannen. Het is een eyeopener. Dit intermezzo is geen prettige overgang naar haar nieuwe huis. Jammer dat ze niet zelf haar eerste cliënt kan zijn.